

Betreft:	Bijbelstudie	Dit is een uitgave van de Hersteld Hervormde Mannenbond	
Onderwerp:	De brieven aan de Kerk van alle eeuwen	Auteur:	Ds. L.Groenberg
Nummer 2019-10		Deze uitgave is uitsluitend bestemd voor de aangesloten verenigingen	

6. De brief aan Sardis

Lezen: Openbaring 3: 1-6

Zingen: Ps. 26: 2+3; Ps. 45: 7; Ps. 49: 1; Ps. 75: 3+4; Ps. 85: 2; Ps.105: 5; Ps. 119: 65+66+67; Ps. 139: 1; Ps.140: 13.

De brief aan Sardis

Ook in deze brief komt de trouw van de Koning openbaar, die Hij heeft voor Zijn gemeenten. Hij vergeet Zijn Kerk op aarde niet. Die trouw lijkt in tegenspraak met de inhoud van deze brief. Het zijn geen aangename woorden. Een gemeente, die diep gezonken is en waarover Christus laat schrijven, dat zij dood is. Terwijl men denkt te leven, komt Hij met een woord van ontdekking en met een liefdevolle stem te roepen tot bekering. Zijn hand uitgestrekt naar een dode gemeente om haar levend te maken.

We zien trouwens, dat er een verscheidenheid is in de toestand van de gemeenten. Daarom zijn deze brieven zo leerzaam.

Sardis was een beroemde stad in Klein-Azië. Bekend in die tijd om haar rijkdom, waarbij ook blijkt, dat alle rijkdom zeker geen geluk brengt. Ook hier was de prediking van vrije genade gekomen vanuit de ontfermende liefde van de Heere. De vrucht daarvan was geweest, dat er een christelijke gemeente gevormd was. Christus, Die Zich hier noemt als de Koning, Die de zeven geesten Gods heeft en ook zeven sterren. Hij ziet Zijn gemeente en Hij oordeelt die naar waarheid. Zoals Hij trouwens met de gehele Kerk toen deed en ook in onze tijd doet. Niets is voor Hem verborgen

Vers 1a

Hoe wonderlijk is toch de trouw, die de Heere heeft voor Zijn Kerk op aarde. Ook als die zo dwalend is en Hij naar verdiensten en recht enkel zou moeten toornen. In Sardis waait een dodelijke en doodmakende geest. Terwijl Hij een volheid van geesten heeft, waardoor Hij dode zondaren levend maakt. Die ook levend kan maken wat gestorven is.

Hij kan ook Zijn gemeente beschermen in dodelijke gevaren. Bij Hem is een volheid van de Geest Gods en Die kan de gemeente bewaren bij haar Zaligmaker en Koning. Dan wijst de inhoud van de aanklacht op de schuld van Sardis. Een groot verval in de gemeente daar. Blijkbaar was het gebedsleven kwijnend geworden. Men was niet wakend, maar in slaap gevallen. Als een wachter op de muur wakend moet zijn en slapend is, heeft de vijand zo toegang tot die dan onbewaakte stad. En dat brengt de dood.

We lezen in deze brief niets over ketterijen of dwalingen in deze gemeente. Er waren ook geen vervolgingen of verachting, er werd geen strijd gevonden of het woeden van de duivel.

Bij het lezen van deze brief merken we een verschil op met de andere brieven en is de tekening van Sardis anders dan van de zes andere gemeenten. Het is aannemelijk, dat er een roep van Sardis uitging en zij wel een positieve naam had binnen de kerk. Een bloeiende gemeente, rechtzinnig in leer en er was een eenheid. Een gemeente is zeker nooit volmaakt, maar er was hier niet veel te klagen. Naar de mens gesproken een mooie gemeente.

Vers 1b

Christus echter schrijft hoe het werkelijk is. En dat weet Hij ook volmaakt. "Gij hebt de naam, dat gij leeft en gij zijt dood." Een vreselijke uitdrukking staat hier opgetekend. Een beoordeling, die in onze tijd niet snel door een gemeente geaccepteerd zal worden. Vele 'ja-maars' zouden als antwoord gegeven worden.

Hier is dit met goddelijke hand geschreven. Een vooral ontroerend getuigenis, dat tot de gemeente komt van haar Koning, Die vol liefde bewogen is. Wellicht helemaal niet verwacht daar.

Een mens weet uit zichzelf ook niet dat hij dood is. Sardis zal wel verbaasd hebben opgezien bij het lezen van dit aangrijpende oordeel. In en buiten de gemeente was de gedachte, dat zij leefde. Alles ging naar het oordeel van de mens best goed.

Blijkbaar ontbrak een stuk zelfonderzoek en zo is de gemeente rustig ingeslapen en dat was de slaap des doods. Wel met de mond zeer godsdienstig, maar het hart was gesloten. Men leefde een kerkelijk leven, waarbij de liefde tot Christus of niet aanwezig was of bedolven was onder eigenliefde.

Vers 2

Hier gaat het oordeel verder. Christus weet hoe het is en dan zegt Hij over deze dodelijke toestand: “Ik weet uw werken.... en heb ze niet vol gevonden voor God.”

Dat houdt in, dat hun werken niet zodanig waren wat de Heere kan en mag verwachten. Ziende op de geschonken genade en de overvloed aan de prediking, waarin de grote werken van de Heilige Geest openbaar gekomen zijn, waren de vruchten niet daarmee in overeenstemming. De Heere kreeg niet de eer, die er zou moeten zijn en waar Hij recht op heeft.

Het is zeker zo, dat in het leven van alle kinderen Gods er altijd tekort is en het zeker nooit volmaakt is. Maar men leefde hier in een valse gerustheid en er was weinig of helemaal geen werkzaamheid in liefde om de eer van de Heere.

Hoe dringt de Heere Jezus Christus hier aan tot de noodzaak van zelfonderzoek! Juist bij het schrijven over dit aangrijpende oordeel. Ook lezen we van de tedere zorg, die Hij heeft voor Zijn kudde. Daarom is er voor het dodelijk zieke Sardis nog hoop. Dat is de vermaning aan het einde van dit vers. De oproep tot bekering om wakende te worden. Om datgene te versterken, wat sterven zou. Hiermee de oproep om tot Hem te gaan en te smeken om genade en ook Zijn liefde (weer) te mogen smaken.

Vers 3

Ze moeten dan denken aan het verleden. Wat zij ontvangen hebben. De genade Gods in en door Christus Jezus. Dat is zo verdonkerd en ver weggezonden in liefdeloosheid, waarbij de begeerte het leven te besteden in de dienst des Heeren (bijna) niet gevonden werd. In die toestand roept Hij Zelf tot bekering. Te komen naar de Fontein van heil, Die nooit vergaat en opdroogt. Opdat zij door het levende Water vernieuwd worden.

Hierbij is ook een waarschuwing toegevoegd. Indien niet! Hij zal op een onverwacht tijdstip komen als een dief in de nacht. Wat zal het dan vreselijk zijn Hem wel als Rechter te ontmoeten, maar niet als Redder.

Vers 4

De Heere Jezus vervolgt Zijn schrijven met nog wat goeds. Er waren ook anderen, al is hun getal klein. Gemeenteleden bij wie nog liefde was en afhankelijkheid. Mensen, die ondanks de moeiten en zorgen, ondanks de liefdeloosheid, hoopten op de Heere. En die waren rijk! Want hun klederen waren gewassen en in Gods ogen rein en onbevlekt. Niet meer bekleed met vuile klederen, maar nu met fijne lijnwaad. Dat kleed was een waar feestkleed, want daarmee mogen zij eeuwig in de bruiloftszaal zijn. Om daar met hun Redder, Die door Zijn bloed al hun zonden had afgewassen, te wandelen in volkomen zaligheid.

Zij waren dit waardig. Nooit door iets van zichzelf. Maar door Hem, Die hier dit volk bemoedigt en vertroost. De Kruiskoning, Die Zijn leven gaf, opdat er voor de Zijnen een zalig leven wacht.

Vers 5

Dan nog een extra bemoediging in deze tekst. Die volharden zal tot het einde, de goede strijd tot het einde heeft gestreden, zal de kroon der overwinning ontvangen. Waardig in hun Koning en alleen daarom in het hemels Jeruzalem. Met witte klederen in Zijn heerlijkheid. Dat is het grootste en het hoogste. En dat is dan: “Wie roemt, roeme in Hem!”

Nooit eigen waardigheid en verdiensten. Om het eeuwig welbehagen zal een schare de eerkroon dragen. Getroost op aarde door het woord van hun Zaligmaker, Die het telkens zegt, dat zij allen in Zijn handpalmen gegraveerd zijn. Daarin ligt de zaligheid vast, want zo zal hun naam niet uit het boek des levens gedaan worden.

Niemand van de Zijnen zal worden uitgedelgd, want Hij zal hun naam belijden voor de Vader en de heilige engelen.

Vers 6

Een gebruikelijke afronding van de brieven, die Christus heeft gezonden. Toch hier bijzonder en liefdevol! In de gemeente lag het zwaard van de Geest te roesten in een hoekje, want men was in slaap gevallen. Daardoor een aangrijpend oordeel. Hoe een bekering, waartoe opgeroepen werd? De hoogste Profeet, Die hier schrijft heeft de zeven geesten Gods. Daarom is bekering mogelijk en een opstaan in een nieuw leven. Om te strijden voor de eer van de Heere.

GespreksvragenVraag 1

Deze brief is wel van een bijzondere betekenis voor de tijd, waarin wij leven. Teruggang in het kerkelijk leven, meer en meer een geestelijke doodsstaat onder ons volk en het aantal ware gelovigen vermindert.

Hoe nodig is het onszelf te onderzoeken en te worstelen aan Gods genadetroon om genade voor kerk en staat. Spreek daar eens teer en liefdevol met elkaar over. Bezinnend ook. Dan oordelen we niet!

Vraag 2

Hoe is het in uw gemeente? En bij uzelf? We schrijven van harte een oproep tot gebed om de Geest. Een gebed ook om een geestelijke opwekking. Een en ander vraagt toch ook om bezinning?

Vraag 3

Zinvol bij deze brief is het lezen van Matth. 22:1-14 en Matth. 25:1-13. Bespreek deze gedeelten eens met elkaar.

Vraag 4

Vaak is er een worsteling bij vragen over het stuk van de uitverkiezing. Hoe kan een mens weten te staan in het boek des levens? Hierover staat ook in vers 5 geschreven.

Vraag 5

Christus miste in Sardis vruchten van geloof en bekering. Dan denken we ook aan Johannes 15:1-17. Hoe is dat nu in de gereformeerde gezindte? Ziet u het gevaar als er geen strijd meer is, geen vervolging en we zoveel voorspoed en welvaart kennen? De duivel liet Sardis met rust. En nu binnen de reformatorische kerken?

Aantekeningen: